

آیا می توان از NEO-FFI برای سنجش پنج عامل اصلی شخصیت در ایران بهره برد؟

نویسندها: فاطمه دائمی^{۱*}، علی بخشی^۲ و محسن جوشنلو^۳.

۱. کارشناس ارشد روان‌شناسی - خانواده درمانی دانشگاه علم و فرهنگ
۲. کارشناس روان‌شناسی دانشگاه علم و فرهنگ، تهران، ایران
۳. کارشناس ارشد روان‌شناسی، دانشگاه چوننم، کره جنوبی

* Email: Daemi.f@hotmail.com

چکیده

ابزارهای بسیاری برای سنجش مدل ۵ عاملی در کشورهای غربی ساخته شده است که از جمله پرکاربردترین آنها آزمون شخصیتی NEO-FFI است. این آزمون از محبوبیت قابل توجهی در بین محققان ایرانی برخوردار است و در پژوهش‌های فراوانی به کار گرفته شده است. به منظور بررسی ساختار عاملی این آزمون، ۱۶۰۵ دانشجوی ایرانی مورد بررسی قرار گرفتند. برای تحلیل داده‌ها از روش تحلیل عاملی اکتشافی و تاییدی استفاده شد. براساس نمودار سنگریز پنج عامل استخراج گردید. با این حال پنج عامل استخراج شده با پنج عامل اصلی شخصیت تفاوت‌های بسیاری دارند. تنها دو عامل از پنج عامل اصلی شخصیت (با وجود آنکه نیز نشان داد که شاخص‌های برازش مدل بسیار ضعیف است) روی هم رفته این نتایج نشان از ساختار عاملی غیرشفاف و ناخالص این آزمون در نمونه مورد استفاده دارد و کاربرد پذیری آن را در نمونه‌های ایرانی با شک و تردید همراه می‌کند.

کلیدواژه‌ها: NEO-FFI، شخصیت، مدل پنج عاملی.

مقدمه

نشانگر جهت‌گیری اجتماعی و جامعه‌پسند در مقابل نگرش خصمانه نسبت به دیگران می‌باشد که ویژگی‌هایی چون نوع دوستی، خوش‌قلبی، اعتماد و فروتنی را شامل می‌شود. باوجودان بودن (C) توصیف کننده قدرت کنترل تکانه‌ها، به نحوی که جامعه مطلوب می‌داند، و تسهیل کننده رفتار تکلیف‌محور و هدف‌محور است. باوجودان بودن ویژگی‌هایی چون تفکر قبل از عمل، به تأخیراندازی ارضاء خواسته‌ها، رعایت قوانین و هنجارها و سازماندهی و اولویت‌بندی تکالیف را در بر می‌گیرد. روان‌رنجورخویی (N) به معنی گرایش به تجربه هیجانات منفی (مانند احساس اضطراب، نگرانی، غم و تنفس) در مقابل ثبات هیجانی و خونسردی می‌باشد. و نهایتاً پذیرا بودن نسبت به تجارت (O)، توصیف کننده گستردگی، عمق، پیچیدگی و خلافانه بودن زندگی ذهنی و تجربه‌ای^۹ فرد در مقابل داشتن ذهنی بسته می‌باشد.

در کشورهای آسیایی به علت کمبود ابزارهای محلی برای سنجش عوامل اصلی شخصیت، اکثر روان‌شناسان به استفاده از ترجمه آزمون‌های شخصیت غربی می‌پردازند [۵]. البته نباید از انجام تحقیقات واژگانی برای ایجاد ابزارهایی که تناسب بیشتری با زبان و فرهنگ یک کشور دارد غافل شد. اما استفاده از ابزارهای شناخته شده غربی نیز به این شرط که در فرآیند ترجمه آن دقت لازم مبذول شود می‌تواند سودمند باشد و تا حدی نیاز جدی به سنجش ابعاد شخصیت با اهداف کاربردی را مرتفع سازد. در زیر به معرفی یکی از ابزارهای سنجش مدل ۵ عاملی (NEO-FFI) پرداخته می‌شود.

ابزارهای بسیاری برای سنجش مدل ۵ عاملی در کشورهای غربی ساخته شده است که از جمله پرکاربردترین آنها پرسشنامه شخصیتی NEO-FFI و NEO-PI-R^{۱۰} و پرسشنامه پنج عامل اصلی شخصیت (BFI)^{۱۱} و پرسشنامه توصیف کننده‌های ویژگی‌های شخصیتی (TDA)^{۱۲} است.

پرسشنامه NEO-FFI

درابتدا، لازم است به تشریح پرسشنامه NEO-PI-R

طبقه‌بندی^۱ چارچوبی نظام دار برای تمایز قائل شدن، نظم دادن و نام‌گذاری انواع و گروه‌ها در یک علم می‌باشد [۱]. از جمله اهداف اصلی طبقه‌بندی‌های علمی، ارائه تعریف از حوزه‌های اصلی و غالب یک علم است که از طریق آن می‌توان تعداد زیادی از موارد خاص و منفرد را به جای بررسی جداگانه، به صورت [گروهی و متعاقباً] ساده‌تر، مورد بررسی قرار داد.

علاوه بر این، یک طبقه‌بندی که به صورت عمومی پذیرفته شده است، می‌تواند تا حد زیادی فرآیند افزایش و انتقال یافته‌های تجربی را از طریق ارائه یک سیستم نام‌گذاری و واژگان استاندارد تسهیل کند [۲]. چنین طبقه‌بندی پذیرفته شده‌ای از مدت‌ها پیش در بعضی از علوم چون زیست‌شناسی وجود داشته است. اما نباید فراموش کرد که طبقه‌بندی ویژگی‌های شخصیتی در روان‌شناسی شخصیت مشکل تر از طبقه‌بندی گونه‌های حیوانی و گیاهی در زیست‌شناسی خواهد بود. به عنوان یکی از دلایل این امر می‌توان به انتزاعی بودن ویژگی‌های شخصیتی اشاره کرد (به [۱] مراجعه شود). خوش‌بختانه علی‌رغم وجود چنین دشواری‌هایی، می‌توان ادعا کرد پس از چندین دهه تحقیق، روان‌شناسان شخصیت در حال نزدیک شدن به یک وفاق عمومی در مورد طبقه‌بندی ویژگی‌های شخصیتی انسان می‌باشند: مدل ۵ عاملی^۳ یا ۵ عامل اصلی شخصیت^۴ [۳، ۴].

پنج عامل اصلی شخصیت عبارتند از: برون‌گرایی^۵، سازش‌پذیری^۶، باوجودان بودن^۷، روان‌رنجورخویی^۸ و پذیرا بودن نسبت به تجارت^۹. بنا بر تعریف جان و سریواستاوا (۱۹۹۹)، برون‌گرایی (E) بیانگر وجود رویکردنی پر انرژی به جهان مادی و اجتماعی در فرد می‌باشد که ویژگی‌هایی چون مردم‌آمیزی، فعال بودن، قاطعیت و جرأت را شامل می‌شود. سازش‌پذیری (A)

1. Taxonomy
2. Five Factor Model
3. Big Five
4. Extraversion
5. Agreeableness
6. Conscientiousness
7. Neuroticism
8. Openness to experience

9. Experiential

10. Big Five Inventory

11. Trait Descriptive adjectives

یافته ها نشان داد که عامل روان رنجور خویی NEO با عامل روان رنجور خویی پرسشنامه شخصیت آیزنک دارای همبستگی ۰/۸۴ بود. مقیاس برون گرایی NEO نیز با مقیاس برون گرایی پرسشنامه شخصیت آیزنک همبستگی ۰/۷۶ را نشان داد.

کاستا و مکری در سال ۱۹۸۹ پرسشنامه پنج عاملی NEO-FFI را طراحی کردند. این پرسشنامه دارای ۶۰ ماده است و پرسشنامه کوتاه تری برای سنجش پنج عامل اصلی شخصیت است. با این حال، این پرسشنامه صرفاً پنج عامل اصلی شخصیت را می سنجد و ابعاد سی گانه را نمی سنجد. روش ساخته شدن این مقیاس به این صورت بود که کاستا و مکری تمام سوالات پرسشنامه شخصیت NEO را تحلیل عاملی کردند. از این تحلیل عاملی چنان چه انتظار می رفت پنج عامل استخراج شد. ۱۲ ماده ای را که بر روی هر عامل بیشترین ضریب جایگیری را نشان دادند (چه ماده منفی و چه مثبت) برای ساختن مقیاس ۶۰ ماده ای اولیه انتخاب شدند. سپس به منظور متنوع تر کردن محتوای هر عامل، ۱۰ ماده از ۶۰ ماده اولیه با مواد دیگری از پرسشنامه NEO جایگزین شد. در ضمن موادی که جایگیری مشترک^۱ نشان دادند حذف شدند. از این طریق مقیاس نهایی ۶۰ ماده ای NEO-PI و NEO-FFI ساخته شد. همبستگی بین عوامل NEO-FFI و NEO-PI-R نام گرفت که به منظور سنجش پنج عامل اصلی شخصیت طراحی شده بود [۹].

کاستا و مکری به بررسی روابی مقیاس کوتاه ساخته شده پرداختند. برای این منظور آنها از تحلیل همبستگی بین نمرات این مقیاس و مقیاس های دیگر استفاده کردند. قدرت این همبستگی ها توسط کاستا و مکری به عنوان شاهدی بر روابی همگرا و افترافقی محسوب شد. البته آنها هشدار دادند که این مقیاس جدید پنج عامل اصلی شخصیت را با دقت و صحت کمتری نسبت به پرسشنامه شخصیت NEO می سنجد.

اعتبار آزمون مجدد^۲ پنج عامل این پرسشنامه

بپردازیم. این امر در روشن شدن نحوه تکامل پرسش نامه NEO-FFI ما را یاری می دهد. بعضی از اطلاعات، همچون اطلاعات مربوط به وجود سی گانه، در مورد NEO-FFI کاربردی ندارد اما برای فهم تفاوت های این پرسشنامه با پرسشنامه مادر ضروری به نظر می رسد. کاستا و مکری [۷] در مورد نحوه ساخته شدن پرسشنامه NEO در کتاب راهنمای آن اطلاعاتی را ارایه داده اند. کاستا و مکری قصد داشتند یک پرسشنامه شخصیت جامع را ارایه دهند که بر روی شخصیت به طور کلی متتمرکز باشد نه صرفاً بر روی آسیب شناسی. آنها از مدل پنج عاملی به عنوان راهنمای استفاده کردند و تلاش کردند که عوامل پنج گانه را عملیاتی کنند. کار اولیه آنها صرفاً با سه عامل شروع شد. یک مطالعه اولیه توسط کاستا و مکری [۸] شامل تحلیل خوشای^۳ پرسشنامه شخصیت ۱۶ عاملی کتل بود. آنها از این طریق موفق به دستیابی به سه عامل روان رنجور خویی، برون گرایی و پذیرا بودن شدند. لذا آنها مدل سه عاملی NEO را مطرح کردند. سپس آنها سازش پذیری و وظیفه شناسی را نیز به مدل NEO خود اضافه کردند تا این مدل قادر باشد پنج عامل مطرح شده در بسیاری از تحقیقات پیشین را دربر بگیرد. با این تغییر مقیاس طراحی شده توسط آنها پرسشنامه شخصیت NEO-PI-R نام گرفت که به منظور سنجش پنج عامل اصلی شخصیت طراحی شده بود [۹].

در این پرسشنامه هر مقیاس دارای شش وجه^۴ بود که کاستا و مکری با مرور پیشینه تحقیقاتی این وجود را شناسایی کردند. آنها از یک روش مقیاس سازی منطقی برای شناسایی وجود استفاده کردند و سپس با استفاده از تحلیل عاملی بررسی کردند که آیا وجود شناسایی شده به درستی بر روی عوامل خود جایگیری می شوند یا خیر. نتایج تحلیل عاملی بر روی نمونه های مختلف وجود پنج عامل و شش وجه برای هر عامل را تایید کرد. پرسشنامه NEO اولیه پرسشنامه ای ۱۸۱ سوالی برای سنجش پنج عاملی اصلی شخصیت و ابعاد سی گانه آن بود [۹]. برای بررسی روابی همگرایی^۵ این پرسشنامه، همبستگی دو بعد از آن با پرسشنامه آیزنک محاسبه شد.

1. cluster analysis
2. facet
3. convergent validity

4. cross-load
5. internal consistency
6. test-retest reliability

(۵۲/۰۸) درصد) از رشته‌های گروه علوم انسانی، ۴۵۵ نفر (۲۸/۳) درصد) از رشته‌های گروه فنی، ۲۸۷ نفر (۱۷/۸) درصد) از رشته‌های گروه علوم پایه، ۱۹ نفر از رشته‌های دیگر بودند و ۸ نفر به این سوال پاسخ ندادند.

ابزار

[V]. این مقیاس دارای ۶۰ ماده است و پنج بعد مدل پنج عاملی را می‌سنجد. این مقیاس در مقیاس لیکرت پنج تابی از «= به شدت مخالف» تا «= به شدت موافق» پاسخ داده می‌شود. در پژوهش حاضر از ترجمه دکتر میرتقی گروسوی فرشی [۱۵] استفاده شد.

روش اجرا

مسئولین گردآوری داده‌ها پس از آموزش به دانشگاه علم و فرهنگ، دانشگاه تهران، دانشگاه آزاد، دانشگاه علامه، دانشگاه بهشتی، و دانشگاه پیام‌نور اعزام شدند. پرسشنامه‌ها در کلاس‌ها با جمعیت‌های متفاوت و در مواردی به صورت انفرادی توسط شرکت کننده‌ها تکمیل شد. تمامی افراد نمونه به صورت داوطلبانه پرسشنامه را تکمیل کرده و برگرداندند. مسؤولین گردآوری داده‌ها در هنگام تکمیل پرسشنامه‌ها در محل حضور داشته با به سوالات احتمالی شرکت کنندگان پاسخ می‌داده اند. به شرکت کنندگان این اطمینان داده شد که اطلاعات کاملاً سری بود و صرفاً جهت تحلیل‌های آماری استفاده خواهد شد.

روش تحلیل آماری

پس از گردآوری داده‌ها و حذف پرسش نامه‌های ناقص و مخدوش، داده‌ها وارد کامپیوتر شدند. برای انجام تمام تحلیل‌های لازم در این پژوهش از نرم‌افزار SPSS 11.5 استفاده شد. در پژوهش حاضر تحلیل عاملی اکتشافی با روش استخراج عامل یابی محورهای اصلی^۱ با چرخش پرومکس^۲ استفاده شد. برای مشخص کردن تعداد عامل‌هایی که باید از تحلیل آماری استخراج شوند از دو روش استفاده شد: عواملی که ارزش ویژه بالای یک

بالاست، و در دامنه‌ای بین ۰/۸۶ تا ۰/۹۰ قرار دارد [۱۰]. NEO-FFI به تعداد زیادی از زبان‌های دنیا ترجمه شده است و در بافت‌های زیادی روایی و سودمندی آن تایید شده است. این پرسشنامه یکی از مقیاس‌های مدل پنج عاملی است که به طور گسترده‌ای در جهان استفاده شده است [۱۱]. این پرسشنامه در مطالعات توارث پذیری [۱۲]، رشد بزرگسالان [۱۰]، و پیش‌بینی اختلالات شخصیت [۱۳] مورد استفاده قرار گرفته است و ویژگی‌های آماری خوبی نشان داده است.

در ایران روش‌نچسلی و همکاران [۱۴] روایی همگرا و پایابی این مقیاس را مورد بررسی قرار داده اند. نتایج این تحقیق نشان از پایابی بسیار ضعیف تعدادی از زیرمقیاس‌ها در نمونه‌های دانشجویی ایرانی دارد. با این حال (تا آنجا که ما میدانیم) تحقیقات پیشین ساختار عاملی این مقیاس را در ایران مورد بررسی قرار نداده است. روشن است که بدون وجود اطلاعات مربوط به ساختار عاملی یک مقیاس، به سختی می‌توان در خصوصیات کارآمدی آن مقیاس در یک فرهنگ تصمیم گرفت، خاصه آن که بعضی از زیرمقیاس‌های آن مقیاس از پایابی بسیار پایینی برخوردار باشند. بر این مبنای پژوهش حاضر با استفاده از تحلیل عاملی به بررسی ساختار عاملی این مقیاس در یک نمونه دانشجویی نسبتاً بزرگ می‌پردازد.

روش

آزمودنی‌ها

نمونه مورد بررسی شامل ۱۶۰۵ دانشجو (۱۰۱۳ دختر ۶۳/۱ درصد) و ۵۸۵ پسر (۳۴/۴ درصد) با میانگین سنی ۲۲/۱۳ سال بود. ۷ دانشجو جنسیت خود را اعلام نکرده بودند. این نمونه دانشجویی به شیوه نمونه گیری در دسترس گردآوری شد. ۳۶۸ نفر از افراد نمونه (۲۲/۹ درصد) از دانشجویان دانشگاه علم و فرهنگ، ۳۲۷ نفر (۲۰/۳ درصد) از دانشجویان دانشگاه تهران، ۲۳۵ نفر (۱۴/۶ درصد) از دانشگاه آزاد، ۱۲۵ نفر از دانشگاه علامه (۷/۷ درصد)، ۱۹۲ نفر از دانشگاه بهشتی (۱۱/۹ درصد)، ۳۳۰ نفر از دانشگاه پیام‌نور (۲۰/۵ درصد) و ۲۸ نفر (۱/۷ درصد) از دانشگاه‌های دیگر بودند. ۸۳۶ نفر

1. principal axis factoring
2. promax

نمرات را تبیین می کنند. با این حال به این نکته باید توجه شود که استخراج ۱۴ عامل که ارزش ویژه بالای یک دارند از مقیاسی که برای سنجش ۵ عامل طراحی شده است و درصد تبیین نسبتاً پایین پنج عامل استخراج شده (۳۲/۳۲ درصد)، نشان از ضعف این مقیاس دارد. نتایج حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی با چرخش پرومکس در جدول ۱ ارائه شده است. در ادامه به تشریح مختصراً نتایج حاصل از این چرخش می پردازیم. سه ماده از میان ۶۰ ماده بر روی دو عامل بار شدند (جاگیری مشترک^۱). در ادامه این سه ماده متعلق به عاملی دانسته شدند که در آن ضریب بار بالاتری داشتند. شایان ذکر است که تحلیل عاملی با روش استخراج مؤلفه های اصلی^۲ و چرخش وریمکس هم انجام شد که نتایج آن در جدول ۲ ارایه شده است. از آن رو که نتایج تا حد بسیاری مشابه نتایج ارایه شده در جدول ۱ است و به این دلیل که چرخش پرومکس برای این منظور مناسب تر است در ادامه بر روی یافته چرخش پرومکس مرکز می شویم.

عامل اول ۱۱/۴۰ درصد از واریانس نمرات را توجیه می کند (ارزش ویژه = ۱/۸۴). ۱۴ ماده بر روی عامل اول بار شدند. از این تعداد دو ماده مربوط به باوجودان بودن، پنج ماده مربوط به سازش پذیری، دو ماده مربوط به برونو-گرایی و پنج ماده مربوط به پذیرا بودن است. نام گذاری برای این عامل به لحاظ نظری دشوار است چرا که این عامل مجموعه ای از موادی است که بر خلاف انتظار و پیشینی مولفین آزمون با هم یک عامل را ساخته اند. عامل دوم ۹/۲۰ در صد از واریانس نمرات را توجیه می کند (ارزش ویژه = ۵/۵۲). ۱۱ ماده بر روی این عامل بار شدند. از این تعداد شش ماده مربوط به به باوجودان بودن، دو ماده مربوط به پذیرا بودن، و سه ماده مربوط به برونو-گرایی است. می توان این عامل را باوجودان بودن نامید. عامل سوم ۴/۹۹ در صد از واریانس نمرات را توجیه می کند (ارزش ویژه = ۲/۹۹). ۹ ماده بر روی این عامل بار شدند. از این تعداد هشت ماده مربوط به روان رنجور خوبی، و یک ماده مربوط به پذیرا بودن است. می توان این عامل را روان رنجور خوبی نامید.

دارند و روش نمودار سنگریز.

نتایج

(۱) تحلیل عاملی اکتشافی

به منظور بررسی تناسب داده ها برای تحلیل عاملی از آزمون بارتلت^۳ استفاده شد. نتیجه این آزمون نشان از وضعیت مناسب داده ها برای انجام تحلیل عاملی دارد (۰/۰۰۰، p=۰/۲۳۹، ۲۱۳۰۵/۲۲۹). همچنین مقیاس کایزر-میر-اولکین^۴ برای بررسی میزان کفایت نمونه پژوهش نشان داد که نمونه حاضر از کفایت مطلوبی برای تحلیل برخوردار است (۰/۸۰). در پژوهش حاضر برای تحلیل عاملی اکتشافی از روش استخراج عامل بابی محور های اصلی^۵ با چرخش پرومکس^۶ استفاده شد. در اکثر بررسی های کلاسیک این پرسشن نامه (شامل مطالعات مولفین آزمون) از چرخش متعامد (عمدتاً وریمکس) استفاده شده است (برای مثال [۱۶]). اما تعدادی از محققین معتقدند که بین تعدادی از عوامل پنجگانه همبستگی وجود دارد لذا استفاده از چرخش های مایل منتج به نتایج صحیح تری می شود (مانند [۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰]). لذا در پژوهش حاضر نتایج مربوط به چرخش مایل پرومکس ارایه می شود. پرومکس با چرخشی متعامد کار را آغاز می کند. چنانچه عوامل در واقع ناهمبسته باشند چرخش متعامد حفظ می شود اما چنانچه عوامل همبسته باشند، چرخش مایل خواهد شد [۲۱]. این روش چرخش روشی مطمئن تلقی می شود و محققین بسیاری بر استفاده از آن تاکید دارند (مانند [۲۲، ۲۱]).

برای مشخص کردن تعداد عامل هایی که باید از تحلیل آماری استخراج شوند از دو روش استفاده شد؛ در تحلیل اولیه و بر اساس روش تعیین عواملی که ارزش ویژه بالای یک دارند، ۱۴ عامل استخراج گردید. روش نمودار سنگریز اما نشان از استخراج پنج عامل داشت. نظر به برتری روش نمودار سنگریز و غیرقابل تفسیر بودن ۱۴ عامل، تعداد عوامل استخراجی پنج عامل در نظر گرفته شد. پنج عامل بدست آمده ۳۲/۳۲ درصد از واریانس

1. Bartlett

2. Kaiser-Meyer-Olkin Measure

3. principal axis factoring

4. promax

جدول ۱. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی زیرمقیاس های NEO-FFI با چرخش پرومکس

عامل ۵	عامل ۴	عامل ۳	عامل ۲	عامل ۱	ماده
				-0/688	۵۵
				-0/672	۵۹
				-0/658	۴۲
				-0/620	۴۸
				-0/584	۸
				-0/570	۴۵
				-0/504	۲۳
				-0/504	۱۸
				-0/529	۴۴
				-0/470	۹
				-0/473	۲۴
-0/354				-0/416	۱۲
				-0/347	۳۹
				-0/322	۳۳
					۱۵
					۱۴
					۳
					۲۸
			-0/090		۵۰
			-0/093		۳۵
			-0/584		۵۲
			-0/532		۵۳
			-0/513		۶۰
			-0/479		۴۰
			-0/457		۴۷
			-0/437		۳۲
			-0/393		۲۵
			-0/358		۵۸
			-0/325		۱۰
					۳۴
					۵۴

آیا می توان از NEO-FFI برای سنجش پنج عامل اصلی شخصیت در ایران بهره برد؟

عامل ۵	عامل ۴	عامل ۳	عامل ۲	عامل ۱	ماده
		۰/۵۹۲			۴۱
		۰/۵۶۴			۲۶
		۰/۵۰۳			۵۶
		۰/۴۸۱			۳۶
		۰/۴۶۸			۵۱
		۰/۴۵۹			۱۱
		۰/۴۲۱			۴۳
		۰/۳۹۰			۶
		۰/۳۷۷			۲۱
					۵۷
					۳۰
	۰/۵۵۵				۴۶
	۰/۴۶۰				۳۱
	۰/۴۲۲				۱۶
	۰/۳۷۳				۱
	۰/۳۵۲		۰/۳۲۶		۳۷
					۲۹
					۲۷
					۳۸
۰/۵۰۰					۲۰
۰/۴۳۵					۴
۰/۴۲۷					۱۷
۰/۳۸۸					۱۹
۰/۳۷۳					۱۳
۰/۳۶۱			۰/۳۲۴		۴۹
۰/۳۳۱					۷
۰/۳۱۳					۲۲
					۲
					۵
۱/۸۳	۲/۱۹	۲/۹۹	۵/۰۲	۶/۸۴	ارزش ویژه
۳/۰۵	۳/۶۶	۴/۹۹	۹/۲۰	۱۱/۴۰	درصد واریانس

اشاره. صرفا ضرایب جایگیری بیشتر از ۰/۳ در جدول نمایش داده شده اند.

جدول ۲. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی زیرمقیاس های EO-FFI با چرخش وریمکس

عامل ۵	عامل ۴	عامل ۳	عامل ۲	عامل ۱	ماده
				۰/۷۱۴	۵۵
				۰/۶۹۶	۵۹
				۰/۶۸۳	۴۲
				۰/۶۴۳	۴۸
				۰/۶۲۲	۴۵
				۰/۶۰۹	۴۴
				۰/۵۹۲-	۸
				۰/۵۶۶	۲۳
				۰/۵۰۶	۱۸
				۰/۵۱۲	۹
۰/۳۱۵-				۰/۴۹۸	۲۴
				۰/۴۴۵	۳۹
۰/۴۲۷-				۰/۴۲۸	۱۲
				۰/۳۹۳	۳۳
				۰/۳۳۶	۱۵
				۰/۳۰۳	۱۴
					۳
					۲۸
			۰/۶۵۱		۵۰
			۰/۶۴۸		۳۵
			۰/۶۰۷		۶۰
			۰/۵۹۹		۵۲
			۰/۵۷۸		۴۲
			۰/۵۶		۵۳
۰/۳۸۱			۰/۵۳۰		۳۲
	۰/۳۰۵-		۰/۴۹۶		۲۵
۰/۳۲۹			۰/۴۷۹		۴۹
	۰/۴۱۴		۰/۴۰۳		۳۷
			۰/۴۳۸		۴۷
			۰/۴۲۸		۱۰
	۰/۳۰۷		۰/۴۲۲		۳۴
۰/۳۱۶			۰/۳۷۳		۲۲
			۰/۳۰۷		۵۸

آیا می توان از NEO-FFI برای سنجش پنج عامل اصلی شخصیت در ایران بهره برد؟

عامل ۵	عامل ۴	عامل ۳	عامل ۲	عامل ۱	ماده
		۰/۶۱۵			۴۱
		۰/۵۴۸			۲۶
		۰/۰۰۱			۵۶
		۰/۵۴۱			۳۶
		۰/۵۱۵			۵۱
۰/۳۱۹-		۰/۴۷۳			۱۱
		۰/۴۶۱			۴۳
		۰/۴۴۱			۶
۰/۳۲۲-		۰/۴۳۹			۲۱
		۰/۳۲۴			۵۷
					۳۰
	۰/۶۴۰				۴۶
	۰/۵۶۸				۳۱
	۰/۴۹۶				۱۶
	۰/۴۶۶				۱
۰/۳۱۱-					۲۹
					۳۸
					۵
۰/۵۱۱					۱۷
۰/۴۵۲					۷
۰/۴۱۸			۰/۴۰۰		۲۰
۰/۴۱۸					۲
۰/۴۱۶					۱۹
۰/۳۹۰			۰/۳۱۷		۴
۰/۳۷۶					۱۳
					۵۴
					۲۷
۱/۸۳	۲/۱۹	۲/۹۹	۵/۵۲	۶/۸۴	ارزش ویژه
۳/۰۵	۳/۶۶	۴/۹۹	۹/۲۰	۱۱/۴۰	درصد واریانس

اشاره. صرفا ضرایب جایگیری بیشتر از $3/0$ در جدول نمایش داده شده اند.

یک ماده مربوط به برون‌گرایی است. می‌توان این عامل را نیز روان‌نچورخویی نامید. عامل پنجم $3/۰۵$ درصد از واریانس نمرات را توجیه می‌کند ($\text{ارزش ویژه} = ۲/۱۹$). از این تعداد ۴ ماده مربوط به روان‌نچورخویی، و

عامل چهارم $3/۶۶$ درصد از واریانس نمرات را توجیه می‌کند ($\text{ارزش ویژه} = ۶/۸۴$). ۵ ماده بر روی این عامل بار شدند. از این تعداد ۴ ماده مربوط به روان‌نچورخویی، و

اکتشافی). در مدل دوم، کوواریانس بین همه پنج عامل شخصیت در نظر گرفته شد (معادل چرخش مایل در تحلیل عاملی اکتشافی). چنان‌چه در جدول دیده می‌شود هر دو مدل فرضی از شاخص‌های برازش ضعیفی برخوردار‌اند. گرچه RMSEA آنها نسبتاً قابل قبول است ولی CFI هر دو مدل بسیار پایین‌تر از آستانه مورد قبول ۰/۹۵ است. با این حال این شاخص‌ها روش‌من می‌سازند که مدلی که کوواریانس بین پنج عامل را در نظر می‌گیرد برازش بهتری دارد نسبت به مدلی که کوواریانس‌ها را نادیده می‌گیرد. این یافته همچنین نشان می‌دهد که استفاده از چرخش پرمکس برای تحلیل داده‌ای این پرسشنامه بر چرخش‌های متعامد برتری دارد.

هشت ماده بر روی این عامل بار شدند. از این تعداد یک ماده مربوط به باوجوددان بودن، سه ماده مربوط به سازش‌پذیری، سه ماده مربوط به بردن گرایی و یک ماده مربوط به پذیرا بودن است. نام گذاری برای این عامل به لحاظ نظری دشوار است چرا که این عامل مجموعه‌ای از مواد است که بر خلاف انتظار یک عامل را ساخته‌اند.

۲) تحلیل عاملی تاییدی

به منظور بررسی بیشتر ساختار عاملی پیشنهادی توسط مولفین آزمون از تحلیل عاملی تاییدی استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی در جدول ۳ نمایش داده شده است. در مدل نخست، کوواریانسی بین پنج عامل شخصیت در نظر گرفته نشد (معادل چرخش متعامد در تحلیل عاملی

جدول ۳: نتایج تحلیل عاملی تاییدی

RMSEA	CFI	TLI	ρ	df	χ^2	
۰/۶۲	۰/۴۷۸	۰/۴۳۸	۰/۰۰۰	۱۷۱۰	۱۳۹۷۱/۰۰۷	مدل بدون کوواریانس
۰/۶۷	۰/۳۹۸	۰/۳۵۶	۰/۰۰۰	۱۷۰۰	۱۲۲۳۸/۲۵	مدل با کوواریانس

CFI = comparative fit index; RMSEA = root mean square error of approximation; TLI = Tucker-Lewis index

ندارند. عامل اول و پنجم مجموعه‌ای از مواد مرتبط با زیرمقیاس‌های مختلف آزمون بودند و نمی‌توان آنها را متناظر با هیچ یک از عوامل پنج‌گانه شخصیت دانست. تنها دو زیرمقیاس در تحلیل آماری حاضر ظاهر شدند که مطابق با دو بعد اصلی شخصیت بودند. یکی عامل دوم که می‌توان آن را با وجودان بودن نامید و دیگری عامل سوم که می‌توان آن را روان رنجورخوبی نامید. البته عامل چهارم نیز روان رنجورخوبی نامیده شد. چرا که تعدادی از مواد مقیاس روان رنجورخوبی بر روی آن بار شدند.

البته این نکته نیز نباید فراموش شود صرفاً شش ماده از ۱۲ ماده با وجودان بودن بر روی عامل دوم بار شدند و صرفاً هشت ماده از ۱۲ ماده روان رنجورخوبی بر روی عامل سوم بار شدند. بدین معنی که گرچه این دو زیرمقیاس از تحلیل عاملی استخراج شدند، با این حال به خصوص عامل دوم بسیار ناخالص بوده و مواد زیرمقیاس‌های دیگر نیز بر روی آنها بار شدند. این که مواد مربوط به روان رنجورخوبی هم دو عامل جداگانه را

بحث و نتیجه گیری

ابزارهای بسیاری برای سنجش مدل ۵ عاملی در کشورهای غربی ساخته شده است که از جمله پرکاربردترین آنها پرسشنامه شخصیتی NEO-FFI است. این پرسشنامه از محبویت قابل توجهی در بین محققان ایرانی برخوردار است و در پژوهش‌های فراوانی به کار گرفته شده است. در ایران، یافته‌ها نشان از پایایی نسبتاً قابل قبول این مقیاس برای بعضی از زیرمقیاس‌ها (روان رنجورخوبی) و پایایی بسیار ضعیف برای باقی آنها (مانند پذیرا بودن) دارد [۱۴]. با این حال ساختار عاملی این مقیاس مورد بررسی قرار نگرفته است. در این پژوهش سعی شد با انجام تحلیل عاملی ساختار عاملی این مقیاس مورد بررسی قرار گیرد.

نتایج تحلیل عاملی انجام شده در این پژوهش نشان از ساختار عاملی بسیار مبهم این مقیاس در ایران دارد. گرچه پنج عامل از این مقیاس استخراج شد اما پنج عامل استخراج شده تناسب چندانی با پنج زیرمقیاس این آزمون

گرچه نمونه نسبتاً بزرگ این پژوهش را می‌توان از نقاط قوت آن به حساب آورد، اما پژوهش حاضر از نقاط ضعفی نیز برخوردار است. تعمیم پذیری نتایج این پژوهش را می‌توان محدود به نمونه‌های دانشجویی دانست. با توجه به روش انتخاب نمونه به شیوه در دسترس، نمی‌توان نتایج را حتی به تمام دانشجویان کشور تعمیم داد. لذا پیشنهاد می‌شود که در مطالعات آتی ارزیابی این مقیاس از نمونه‌های متنوع‌تر و با دامنه سنی بیشتر استفاده شود.

منابع

- John, O.P., Angleitner, A., and Ostendorf, F. (1988). "The lexical approach to personality: A historical review of trait taxonomic research." *European Journal of Personality*, 2, 171-203.
- John, O. P., & Srivastava, S. (1999). The Big Five trait taxonomy: History, measurement, and theoretical perspectives. In L. A. Pervin, & O. P. John (Eds.), *Handbook of personality: Theory and research* (pp. 102-138). New York: Guilford Press.
- McCrae, R. R. (2009). The Five-Factor Model of personality traits: Consensus and controversy. In P. Corr & G. Matthews (Eds.), *The Cambridge University Press handbook of personality: Theory and research* (pp. 148-161). Cambridge: Cambridge University Press.
- McCrae, R. R. & Costa, P. T. (2008). The Five-Factor Theory of personality, in O. P. John, R.W. Robins and L. A. Pervin (eds.), *Handbook of personality: theory and research*, 3rd edn, pp. 159–81. New York: Guilford Press.
- Cheung, F. M. (2004). Use of Western- and indigenously-developed personality tests in Asia. *Applied Psychology: An International Review*, 53(2), 173-191.
- Goldberg, L. R. (1992). The development of markers for the Big Five factor structure. *Psychological Assessment*, 4, 26-42.
- Costa P.T., Jr., and McCrae R.R. (1989). The NEO-PI/NEO-FFI manual supplement. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources, Inc.
- Costa P.T., and McCrae R.R. (1976). Age differences in personality structure: A cluster analytic approach. *Journal of Gerontology* 31: 564-570.

تشکیل داده‌اند نتیجه‌گیری در این مورد این زیرمقیاس را نیز با شک و تردید همراه می‌کند. نکته آخر این که پنج عامل اسخراج شده صرفاً ۳۲/۳۲ درصد از پراکنده‌گی نمرات را تبیین می‌کنند. یافته‌های تحلیل عاملی تاییدی نیز نشان داد که ساختار عاملی این مقیاس با داده‌های ایرانی سازگاری ندارد. بررسی ساختار عاملی این مقیاس در نمونه‌های کشورهای دیگر به نتایج بهتری منتج شده است. به طور مثال اگان، دیری و آستین [۲۳]، در یک نمونه ۱۰۲۵ نفری انگلیسی، قادر به استخراج سه عامل روان رنجورخویی، سازش پذیری و باوجودان بودن شدند. تنها دو عامل بروونگرایی و پذیرایی بودن از ساختار عاملی نسبتاً غیرشفافی برخوردار بودند. در مطالعه دیگری پارکر و استامپ [۲۴] تنها در استخراج دو عامل پذیرایی بودن و سازش پذیری با ساختار عاملی غیرشفافی مواجه شدند. اما در تحقیق حاضر ساختار عاملی شفاف و خالص برای هیچ یک از عوامل پنج‌گانه مورد تایید قرار نگرفت. این یافته‌ها نشان از عملکرد ضعیف این مقیاس در نمونه‌های ایرانی دارد و هشداری است برای محققانی که از این مقیاس در پژوهش‌های روانشناسی استفاده می‌کنند. مسلماً استفاده از مقیاسی که از ساختار عاملی غیرقابل تفسیر و غیر روشنی در یک فرهنگ برخوردار است، منتهی به محدودش شدن یافته‌های پژوهش‌ها می‌شود.

این امر نشان از آن دارد که ساختار عاملی این آزمون در نمونه ایرانی استفاده شده در اینجا، با نمونه هنجارین امریکایی و سایر نقاط دنیا تفاوت هایی دارد. بسیاری از بررسی‌های انجام شده بر روی این آزمون در سایر نقاط دنیا (مخصوصاً پژوهش‌های انجام شد در نمونه‌های اروپایی) به ساختار عاملی مشابه تری با نمونه هنجارین امریکایی دست یافته اند تا پژوهش حاضر. علت این امر شاید آن باشد که مسلمان نمونه های اروپایی شباهت های بیشتری به نمونه های امریکایی دارند. نزدیکی بیشتر زبان این کشورها با زبان آمریکایی نقش موثری در شباهت ساختار شخصیتی این کشورها ایفا می کند و این شباهت ها به خوبی در ساختار شخصیتی که برگرفته از تحلیل زبان عامیانه این کشور هاست منعکس می‌شود.

18. Panter, A. T., Tanaka, J. S., & Hoyle, R. H. (1994). Structural models for multimode designs in personality and temperament research. In C. F. Halverson, G. A. Kohnstamm, & R. P. Martin (Eds.), *The developing structure of temperament and personality from infancy to adulthood* (pp. 111-138). Hillsdale, NJ: Erlbaum.
19. Parker, J. D. A., Bagby, R. M., & Summerfeldt, L. J. (1993). Confirmatory factor analysis of the Revised NEO Personality Inventory. *Personality and Individual Differences*, 15, 463-466.
20. Block, J. (1995). "A Contrarian View of the Five-factor Model Approach to Personality Description." *Psychological Bulletin* 117: 187-215.
21. Kahn, J. H. (2006). Factor analysis in counseling psychology research, training, and practice: Principles, advances, and applications. *The Counseling Psychologist*, 34, 684-718.
22. Fabrigar, L. R., Wegener, D. T., MacCallum, R. C., & Strahan, E. J. (1999). Evaluating the use of exploratory factor analysis in psychological research. *Psychological Methods*, 4, 272-299.
23. Egan, V., Deary, I., & Austin, E. (2000). The NEO-FFI: Emerging British norms and an item-level analysis suggest N, A, and C are more reliable than O and E. *Personality and Individual Differences*, 29, 907-920.
24. Parker, W., & Stumpf, H. (1998). A validation of the Five-Factor Model of personality in academically talented youth across observers and instruments. *Personality and Individual Differences*, 25, 1005-1025.
۹. جوشن لو، محسن، دائمی، فاطمه، بخشی، علی، ناظمی، سبا، غفاری، زهرا (۱۳۸۹). ساختار عاملی نسخه تجدیدنظر شده فارسی پرسش نامه شخصیتی نسو در ایران. *مجله روانپردازی و روانشناسی بالینی ایران*. ۶۲، ۲۲۰-۲۳۰.
10. Robins, R. W., Fraley, R. C., Roberts, B. W., & Trzesniewski, K. H. (2001). A longitudinal study of personality change in young adulthood. *Journal of Personality*, 69, 617-640.
11. Pytlak Zillig, L. M., Hemenover, S. H., & Dienstbier, R. A. (2002). What do we assess when we assess a Big 5 trait? A content analysis of the affective, behavioral, and cognitive processes represented in Big 5 personality inventories. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28, 847-858.
12. Riemann, R., Angleitner, A., & Strelau, J. (1997). Genetic and environmental influences on personality: a study of twins reared together using the self- and peer report NEO-FFI scales. *Journal of Personality*, 65, 449-475.
13. Brieger, P., Sommer, S., Bloink, R., & Marneros, A. (2000). The relationship between Five-Factor personality measurements and ICD-10 personality disorder dimensions: results from a sample of 229 subjects. *Journal of Personality disorders*, 14, 282-290.
۱۴. روشن چسلی، رسول، شعیری، محمدرضا، عطربی فرد، مهدیه، نیک خواه، اکبر، قایم مقامی، بهاره، رحیمی راد، اکرم (۱۳۸۵). بررسی ویژگی های روانسنجی "پرسش نامه شخصیت پنج عاملی نسو (NEO-FFI)". دانشور رفتار، ۱۶، ۲۷-۳۶.
۱۵. گروسی فرشی، میرتقی (۱۳۸۰). رویکردهای نوین در ارزیابی شخصیت (کاربرد تحلیل عاملی در مطالعات شخصیت). *تبریز: نشر جامعه پژوهه*.
16. Costa P.T., Jr., and McCrae R.R. (1992). Revised NEO Personality Inventory (NEO PI-R) and the NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) professional manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.
17. Terracciano A (2003). The Italian version of the NEO PI-R: Conceptual and empirical support for the use of targeted rotation. *Personality and Individual Differences*. 35: 1859-1872.